p r o j e k t nr 185

UCHWAŁA NR .....
RADY MIEJSKIEJ W LUBINIE
z dnia ..... 2026 r.

w sprawie nadania nazwy placowi na terenie miasta Lubina

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2026 r. poz. 662 ze zm.), uchwala się, co następuje:

§ 1

Terenowi położonemu w granicach działki oznaczonej numerem geodezyjnym 1/12 obręb 3 miasta Lubina, nadaje się nazwę **Plac im. Adama Myrdy**.

§ 2

Integralną część niniejszej uchwały stanowi załącznik graficzny określający położenie placu opisanego w § 1.

§ 3

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Lubina.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego.

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 18 ust.2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U z 2026 r. poz. 662) organem właściwym do nadawania nazw ulic i placów jest Rada Miejska w Lubinie.

Działka nr 1/12 położona w obrębie 3 m. Lubina stanowi własność Gminy Miejskiej Lubin.

Adam Stanisław Myrda to związany z zagłębiem miedziowym zasłużony samorządowiec i górnik, działacz opozycyjny i związkowy w PRL, w latach 2012–2022 starosta lubiński.

W 1972 ukończył Technikum Górnictwa Rud Miedzi w Lubinie. Następnie do 1985 pracował jako ślusarz, główny mechanik i elektromonter w Przedsiębiorstwie Budowy Kopalń w Lubinie, w tym w Zakładach Górniczych „Rudna". W sierpniu 1980 i grudniu 1981 uczestniczył w strajku pracowników ZG „Rudna", znalazł się w Komitecie Założycielskim i Zakładowej Komisji Robotniczej Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność". Pomiędzy 1982 a 1989 działał w Tymczasowej Komisji Koordynacyjnej NSZZ „Solidarność", zajmował się kolportażem i transportem podziemnej prasy m.in. „Solidarności Walczącej" i „Z Dnia na Dzień". Uczestniczył w działalności Duszpasterstwa Ludzi Pracy w Lubinie oraz manifestacjach, akcjach plakatowych i ulotkowych.

Poddawany represjom i obserwacji przez Wojewódzki Urząd Spraw Wewnętrznych w Legnicy. W sierpniu 1985 aresztowany, umieszczany w aresztach w Lubinie i Legnicy oraz zakładzie karnym we Wrocławiu, podjął 11-dniową głodówkę. Został skazany na 1,5 roku pozbawienia wolności w zawieszeniu i grzywnę za rozpowszechnianie nielegalnej prasy, stracił pracę. W sierpniu 1987 ukarany grzywną za udział w manifestacji w rocznicę zbrodni lubińskiej. Pomiędzy 1986 a 1989 zatrudniony jako monter w Zakładzie Energetycznym w Czerńcu.

Od 1989 do 2002 ponownie pracował w przedsiębiorstwie górniczym w Lubinie, przekształconym w PeBeKa. W 1989 został członkiem Komitetu Obywatelskiego „Solidarności" w Lubinie. Kontynuował działalność w NSZZ „Solidarność", był m.in. delegatem na zjazdy regionalne w województwie legnickim, na Dolnym Śląsku i w Zagłębiu Miedziowym oraz na krajowy zjazd delegatów, przewodniczącym Komitetu Zakładowego oraz członkiem władz regionalnych i miejskich. Zasiadał we władzach klubu piłki ręcznej MKS Zagłębie Lubin. Od 1998 do 2002 członek Ruchu Społecznego Akcja Wyborcza Solidarność. W 1998 wybrany do rady powiatu lubińskiego z listy Akcji Wyborczej Solidarność. Związał się ze Stowarzyszeniem na Rzecz Rozwoju i Promocji Powiatu Lubińskiego Lubin 2006 oraz „Bezpartyjni Samorządowcy". Mandat uzyskiwał również w 2006, 2010, 2014 i 2018. Pełnił funkcję przewodniczącego rady powiatu, a od 28 czerwca 2012 starosty lubińskiego.

Odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (2008), Krzyżem Wolności i Solidarności (2017) oraz Medalem XXV-lecia NSZZ „Solidarność" (2005).

Załącznik graficzny do projektu uchwały nr 185

